

Frederick William Fisher is geboren op 1 mei 1913 in Prescott, Ontario. Zijn roepnaam is waarschijnlijk Fred, want hiermee tekent hij alle administratieve zaken. Op zijn trouwakte uit 1938 worden zijn voornamen vermeld als: Fredrick William James.

Fred is de zoon van James Francis Fisher en Mary Catharine Fisher, geboren McNeill. Fred heeft nog een zus en twee broers. Het gezin is Rooms-Katholiek en de voertaal is Engels.

Na de lagere school heeft Fred nog een jaar de zogenaamde Highschool gevolgd.

Hij trouwt op 7 oktober 1938 met Beatrice Matilda Jordan.

Als beroep wordt dan vermeld: klerk.

Fred meldt zich aan voor actieve dienst in het Canadese leger op 30 juni 1944 in Kingston, Ontario.

Hij is dan vader van een dochter die Helena wordt genoemd. Als beroep geeft hij op dat hij 5 jaar als 'wever' heeft gewerkt bij Superior Silk Mills in Prescott.

In de aanmeldingsformulieren wordt een aantekening gemaakt dat zijn burger werkervaring voor legerdoeleinden van ondergeschikt belang is.

Tijdens de jaren 1940 was Superior Silk Mills Ltd. een prominente textielfabriek gevestigd in Prescott, Ontario (gelegen aan George Street / Centre Street). De fabriek speelde destijds een cruciale rol in de lokale economie van Prescott, dat bekend stond als een echte "naald-en-draad-stad" vanwege de concentratie van kleding- en textielproducenten.

Ook voor Fred volgt het verplichte bezoek aan de keuringsartsen.

Uit het rapport is op te maken dat hij 1,67 m groot is en ruim 60 kg weegt. Groene ogen en bruin haar bepalen verder zijn uiterlijk. Als kind is er ooit een lekkende hartklep gesignaleerd. Als uiterlijk kenmerk voor eventuele identificatie wordt vastgelegd dat hij een verticaal litteken op zijn voorhoofd heeft.

Hij wordt geschikt geacht voor alle diensten.

De eerste militaire stappen zet Fred in het districtsdepot in Kingston. Na enkele weken wordt hij overgeplaatst naar St. Johns, Quebec. Hier krijgt hij de basistraining voor de infanterie. Hier blijft Fred tot half september '44, dan gaat hij over naar Camp Farnham, Quebec. Deze locatie is korte tijd gesloten geweest. Begin september '44 is het weer heropend als krijgsgevangenkamp voor Duitse officieren. Fred maakt dan deel uit van het bewakingscorps.

Begin december '44 krijgt hij inschepingsverlof. De oversteek naar het Verenigd Koninkrijk (VK) zit eraan te komen.

Ook voor Fred is Camp Debert het volgende station. Met duizenden tegelijk worden hier de manschappen verzameld gebracht voor vertrek naar Europa.

Op de 18^e december '44 gaat een groot contingent militairen, inclusief Fred, aan boord van een troepenschip. Op Eerste Kerstdag, 25 december, zet hij voet aan wal in het VK. Hij wordt ingedeeld bij 3 C.I.T.R.

No. 3 Canadian Infantry Training Regiment. Dit was een belangrijk opleidings- en versterkingsregiment van het Canadese leger.

In het najaar van 1944 (specifiek rond november) kampte het Canadese leger met zware infanterie-verliezen in Noordwest-Europa na de landingen in Normandië en de Slag om de Schelde. Nieuwe versterkingen waren dringend gewenst.

Begin februari 1945 komt de harde werkelijkheid van de oorlog dichterbij voor Fred. Hij gaat per schip naar het strijdtoneel op het vasteland van West-Europa. Door de enorme Canadese inspanningen in Zuidwest Nederland is de haven van Antwerpen vrijgemaakt en de aanvullingseenheid met Fred komt hier op 12 februari '45 aan wal.

Hij wordt toegevoegd aan het Algonquin Regiment. Hierna staan er in het dossier van Fred nog maar enkele aantekeningen.

- 17 april 1945 gewond
- 18 april 1945 aan de verwondingen overleden.

Het oorlogsdagboek van het Algonquin Regiment geeft enige duidelijkheid over wat Fred in die paar maanden van '45 nog heeft doorstaan.

Vanaf begin december '44 bezet het regiment in Nederland een gebied globaal tussen Drunen en Waalwijk van de zogenaamde Maas-linie.

De weersomstandigheden zijn bar in deze strenge winter met veel vorst en sneeuw.

Eind januari/begin februari '45 worden ze afgelost en krijgen een rustpauze.

De voorbereidingen voor het Rijnlandoffensief van de geallieerden lopen dan al op volle toeren.

Het Rijnland offensief kende drie fasen:

Fase 1: *De noordelijke tang en opmars (Operatie Veritable) – Vanaf 8 februari 1945 vielen Britse en Canadese troepen vanuit het Rijk van Nijmegen het zwaar verdedigde Reichswald en de omgeving van Kleef binnen om het gebied tussen de Maas en de Rijn te zuiveren.*

Fase 2: *De zuidelijke tang en verbinding (Operatie Grenade en Blockbuster) – Vanaf 23 februari 1945 sloten Amerikaanse eenheden aan vanuit het zuiden (Operatie Grenade). Daarna volgde Operatie Blockbuster om de laatste Duitse eenheden ten westen van de Rijn te verslaan en de rivier te bereiken.*

Fase 3: *De Rijnoversteek (Operatie Plunder en Varsity) – In de nacht van 23 op 24 maart 1945 staken de geallieerden massaal de Rijn over bij Rees, Xanten en Wesel, ondersteund door grootschalige luchtlandingen (Operatie Varsity).*

Op 26 en 27 februari '45 komt het regiment in actie bij de aanval op de zogenaamde 'Hochwald Gap'.

(De streek tussen het Hochwald en het Balberger Wald).

Hier krijgen ze te maken met felle tegenstand en lijden zware verliezen, met name rond de plaatsen Uedem en Veen in Duitsland.

Fred moet deze strijd redelijk goed zijn doorgekomen. In zijn dossier staan geen aantekeningen die het tegendeel aangeven.

Op 31 maart '45 steekt het regiment de Rijn over. Vervolgens verplaatsen de Algonquins zich naar Nederlands grondgebied.

Via o.a. Millingen en Lochem gaan ze richting Bornerbroek. (4 april '45)

De confrontatie met de vijand bij Wierden zit er aan te komen. Voor de bevrijding van Wierden wordt zwaar gevochten.

Ook hier lijkt het geluk nog aan de zijde van Fred te zijn.

De opmars gaat verder op Duits grondgebied. Esterwegen wordt bereikt op 11 april '45. Het Küstenkanaal wordt verkend en de volgende taak voor het regiment is, na de oversteek van het kanaal, de weg naar Edeweicht – Friesoythe veilig te stellen.

In de vroege uren van 17 april '45 wordt de noordoever bereikt en een bruggenhoofd gevormd. In de namiddag krijgen ze tegenaanvallen te verduren.

Hierbij zetten de Duitsers zwaar materieel in, onder andere een zelfrijdende pantser houwitsers. De beschietingen daarmee maken meerdere slachtoffers.

Er wordt ondersteuning gevraagd van de eigen artillerie, maar die heeft weinig effect.

De notities in het oorlogsdagboek van het Algonquin Regiment luiden:

Date	Hour	Summary of Events and Information Page 13.	Remarks, references to Appendices and initials
1945 17 APR		1. Weather: Bright, warm day. Visibility excellent. 2. The show kicked off at 0100 hrs with heavy arty sp. The narrow water obstacle was crossed in jig time against no opposition and the coys took up their posns as per plan. "A" Coy with a pl of MGs U/C gave excellent covering fire from their posns on the SOUTH Bank. By about 0400 hrs the posn was well consolidated. 3. The main object now was to hold these posns until tk sp could be got across the canal. Unfortunately, bridging operations had to be postponed because of heavy enemy shell fire. Our posns were poorly suited to a defensive role due to the thick hedgerows and drainage ditches ~~that~~ ran both parallel and at right angles to the C/L and our field of fire was consequently very restricted. The ground was very marshy and even the lightest vehs would bog down once they were off the rd. It was ideal terrain for infiltration tactics and it later developed that the enemy exploited this factor to its full extent. 4. After first light exploitation WEST, NORTH and EAST was achieved to lend some depth to our posn. "C" Coy confined its activity to clearing houses along the C/L, keeping their posn firm. 5. By 1300 hrs it became apparent that the enemy by infiltration, was preparing to exert pressure on the bridgehead. By 1400 hrs "C" Coy was being counter-attacked by fire from three sides and the enemy was closing in after being strongly reinforced. The fire fight continued until 2000 hrs and magnificent sp was given by arty, Tyffies and mortars and the posn remained firm. During the fire fight comn between pls was impossible but comn to Tac HQ was maintained by wireless. 6. At last light "A" Coy's 8 and 9 Pls crossed the canal to help hold the left flank. Also at this time an enemy counter-attack by an SP Gun with strong inf sp came down the C/L and "C" Coy's posn was made untenable. However, the coy hung on while Capt Taylor called for a cone of Med Arty in an effort to knock out the SP which was causing considerable damage and cas. The arty fire caused a few cas among our own men but it proved ineffective in stopping the SP which continued on down the C/L almost to the bridge. By this time "C" Coy had begun to withdraw and they pulled back through "D" Coy's posn. Eventually the SP about faced and returned the way it had come and another German counter-attack had failed to dislodge the Alq B.	<i>Beau</i> <i>Beau</i> <i>Beau</i> <i>Beau</i> <i>Beau</i> <i>Beau</i>

Algonquin Regiment moving forward near the Hochwald Forest, Udem, Germany, March 1st, 1945.

Photo by Jack H. Smith. Department of National Defence / National Archives of Canada, PA-192879.

Wel worden een paar slachtoffers gemeld onder de eigen troepen.

Iets na het middaguur raakt Fred gewond, bij de eerstehulp post wordt vastgesteld dat hij schotwonden van een machinegeweer heeft in de romp, het rechterdijbeen en rechteronderarm.

Hij wordt overgebracht naar de 15^e Canadian Field Ambulance voor verdere behandeling. Helaas kan men weinig meer voor Fred doen.

Om iets voor half acht in de morgen van 18 april 1945 overlijdt hij aan zijn verwondingen.

Private Frederick William Fisher krijgt een tijdelijk graf bij Meppen in Duitsland. Zijn definitieve rustplaats krijgt hij op de CWGC Canadese begraafplaats in Holten in plot 10; rij D, graf 5.

Toegekend worden hem:

De 1939-1945 Star; de France-Germany Star; de War Medal 1939-1945 en de Canadian Volunteer Service Medal met gesp.

Zijn grafsteen draagt de volgende tekst:

**Our Hero
For ever remembered
Wife and Daughter
Mother and Father**

Vertaald:
Onze held
Voor altijd in onze herinnering
Vrouw en Dochter
Moeder en Vader

Bronnen:

www.cwgc.org; www.ancestry.com;

*www.canada.ca/library-archives; wikipedia, wartimesproject.com; *War Diary Algonquin Regiment.**